

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἀλλοδα-

Δι 8

Ἐν Ἀθ. Ἐξωτερικῶ

Φρ. Δρ 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται:

Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου

Ἀθῆνας

ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Μαρτίου 1902. Ὅφειλόν δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες τὰ ἱεροφῶσι συνδρομηταὶ τὰ ἀποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ τὰ ἀποσπένονται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελεσίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. Γεώργ. Κ. Γάγαρον.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶρε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ δεκαετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

τῶν Ἐξωτερικῶν
Εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἐλήφθη ἐν βιβλικῇ ἐγκύκλιος τοῦ Βουλγαρικοῦ Κομιτάτου, ἥτις περιγράφει ἐν ἐκτάσει τὴν ἀθλίαν κατάστασιν, εἰς ἣν περιήλθον ὁλόκληρος ἡ Μακεδονικὴ χώρα. Τὸ Κομιτάτον ἐπικαλεῖται τὸ 23 ἄρθρον τῆς συνθήκης τοῦ Βερολίνου καὶ ζητεῖ, ὥπως ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ ἐπενεχθῶσιν αἱ ἀναγκαῖαι μεταρρυθμίσεις. Ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ ἐπικαλεῖται τὸ Κομιτάτον τὴν σύντονον προσοχὴν τῶν Δυνάμεων. Περὶ τῆς δὲ εἶνε ἀνάγκη νὰ δοθῇ εἰς τὴν Μακεδονίαν αὐτονομία, διότι ἄλλως εἶνε ἀφροντος ἡ ἐπανάστασις. Ἐν γένει δὲ οἱ Βούλγαροι καταβάλλουσι πᾶσαν προσπάθειαν ἵνα ἐπιτύχωσιν ὅ, τι ποθοῦσι καὶ ὀνειρεύονται, νὰ ἐλκύσωσιν ὑπὲρ ἐαυτῶν τὴν προσοχὴν τῆς Εὐρώπης ἀπάτης καὶ κακορροῆς νὰ πιστευθῇ ὅτι ἐν Μακεδονίᾳ δὲν βιοῦσιν ἄλλαι φυλαὶ καὶ ὅτι τὸ ἔδαφος ἔπικαι οἰκεῖ λαὸς βουλγαρικὸς. Τὰ ὅνεια ταῦτα διαθεομαίνουσι τὴν φαντασίαν τῶν βουλγάρων, οἱ παῖδες ἀνκτρέφονται μὲ ταῦτα καὶ ὁ ὅλος τῶν ἐξάπτεται καὶ στρέφονται μὲ τὴν χεῖρα τεταμένῃ πρὸς τὸν χάρτην τῆς Μακεδονίας. Ἀλλὰ ἐν τῇ πατριωτικῇ αὐτῶν ὀργασμῷ ἐλησμονήσαν ὅτι, πικρὸς ἄλλου, καλλίτερον γινώσκουσι τὴν ἐν Μακεδονίᾳ κατάστασιν ἐκεῖνοι, οἵτινες δύνανται διὰ μιᾶς αὐτῶν ἀπεφάσκει καὶ ἐνὸς κοινοῦ διαδήματος νὰ μεταβάλλωσι ταύτην καὶ ὑποχρεώσωσι τὴν Πύλιν νὰ εἰσαγάγῃ ταύτας ἢ ἐκεῖνας τὰς μεταρρυθμίσεις. Ἐὰν αἱ ἐνέργειαι τῶν Βουλγάρων καὶ τοῦ Μακεδονικοῦ κομιτάτου ἐστρέφοντο ἐντὸς λογικῶν ὁρίων ἀναμφιβόλως αὐταὶ θὰ ἀντήχουν περισσότερον εἰς τὰ ὅσα τῶν ἰσχυρῶν. Τοῦναντίον, αὐταὶ προσκαλοῦσι θυμῶν, ἐνίοτε δὲ καὶ φρίκην. Αἱ συνεδριάσεις τοῦ Μακεδονικοῦ κομιτάτου, αἱ συγκροτηθεῖσαι τελευταίως ἐν Σόφίᾳ ἀπεκάλυψαν τὰς ἐνεργείας ταύτας ὡς ὅλας ἀπεχθεῖς καὶ ληστρικές. Εἰς δύο κόμματα διηρέθησαν τὰ μέλη τοῦ κομιτάτου. Τὸ μὲν ἐπεσώρευεν ἀναριθμήτους ὕβρεις κατὰ τῶνδ' οἱ μὲν κατηγοροῦν τοὺςδ' ὡς ληστές, κλέπτας, φάλους καὶ καταστροφεῖς τοῦ ἐθνικοῦ ζητήματος. Ἐξετυλίχθησαν αἱ σκηναὶ αὐταὶ ὑπὸ τὰ ὄμματα τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως καὶ ὅλων τῶν ἄλλων ἀρχῶν. Ὁ Γιάγκωφ ὁ περιηγητὴς τὴν Μακεδονίαν ἀπεκάλυψε δι' ἐπιστολῆς αὐτοῦ ὅτι ἡ ἐργασία ἥτις κατεβάλλετο μέχρι τοῦδε ὑπὸ τοῦ Μακεδονικοῦ κομιτάτου καὶ τοῦ ἄλλοτε προέδρου αὐτοῦ τοῦ περιβοήτου Σαράφωφ συνίστατο εἰς δολοφονίας, ληστείας καὶ καταπιέσεις. Ἡ αἰχμαλωσία τῆς Στόουν ὑπῆρξεν ἔργον τοῦ Μακεδονικοῦ κομιτάτου; ἡ δολοφονία 33 προσώπων πρὸς κάλυψιν τῆς αἰχμαλωσίας ταύτης ὑπῆρξεν ὡσαύτως ἔργον αὐτοῦ. Τόσα ἄλλα ἐγκλήματα, αἵσθησιν ἐμποιοῦντα, ὑπὸ τοῦ κομιτάτου διε-

πράχθησαν· λοιπὸν οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ τοῦ κομιτάτου ἔχουν τὴν ὑψίστην ἀνάδεικναι νὰ ὀμώσωσι περὶ ἐλευθερίας τῆς Μακεδονίας, περὶ μεταρρυθμίσεων καὶ νὰ συγκινῶνται δῆθεν διὰ τὰ πλοῦτα τῶν Μακεδόνων. Ποῖοι; αὐτοὶ οἵτινες διέπραξαν τὰ αἵσχιστα, αὐτοὶ οἵτινες τὴν μάχαιραν ἐρύπαναν εἰς αἷμα ἀθῶων, εἰς αἷμα ἀνθρώπων οἵτινες ἤλπιζον βοήθειαν ἀπὸ τὰ μέλη τῆς σπείρας τῶν κκοποιῶν.

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Κλοπή.—Πῶς διεπράχθη.—Ἡ Ζωσιμαία.—Διορισμός καθηγητῶν.

Θραυστάτη κλοπὴ ἔλαβε χώραν τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης Κυριακῆς 21ης τρέχοντος μηνὸς Ἰουλίου ἐν τῷ κέντρῳ τῆς ἀγορᾶς ἡμῶν. Κλέπται εἰσελθόντες εἰς τὸ μέγα ἐμπορικὸν κατάστημα νεωτερισμῶν τῶν κ. κ. Θ. Τσονίδου καὶ Ἀλκιβιάδου Σκαρβέλη διὰ τῆς στέγης πιθανότατα ἀπὸ τῆς νυκτὸς τοῦ Σαββάτου ἔθρυσαν τὸ σιδηρὸν χρηματοκιβώτιον, ἀφῆραν τὰ μετρητὰ καὶ τὰς εὐρεθείσας λαχειοφόρους ὁμολίας ὡς καὶ πλεῖστα πολυτίμητα χρυσὰ κοσμήματα ἀξίας ἐν ὅλῳ ἑξακοσίων περὶπου ληρῶν καὶ ἀπῆλθον. Ἡ ὑπόνοια ὅτι οἱ κλέπται εἰσῆλθον ἀπὸ τῆς νυκτὸς τοῦ Σαββάτου ἐνισχύεται καὶ ἐκ τοῦ μεγάλου ποσοῦ τῶν ἀφαιρεθέντων κοσμημάτων, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ὅτι οἱ κλέπται ἐστρώσαν ἐντὸς τοῦ καταστήματος καὶ τραπέζι ἀπὸ συσολάτες καὶ ἔπιον καὶ οὐκ ὀλίγην ποσότητα κονιάκ καὶ μπίρας ἅτινα φυσικῶς δὲν ἠδύναντο νὰ διαπράξωσιν ἐν μιᾷ θερμῇ νυκτί. Τὸ γεγονός κατετάραξε τὴν ἀγορὰν μας, τοσοῦτον μᾶλλον, ὅσον τὸ κατάστημα αὐτὸ ὑπὸ ἔποψιν ἀσφαλείας ἐθεωρεῖτο τὸ τελειότατον ἐν τῇ πόλει μας ἥτις δὲ καὶ εἰς τὸ κέντρον τῆς ἀγορᾶς.

Ἡ ἐφορεῖα τῆς πόλεως Ἰωαννίνων προέβη ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἐπισκόπου Περιστερᾶς εἰς τοὺς διορισμῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων τῆς Ζωσιμαίας σχολῆς. Μετ' εὐχαριστήσεως δὲ δύνανται νὰ σὰς ἀναγγείλω ἀγαθὰς τινας πράξεις τῆς 1ον) Ἀπεφάσισε τὴν ἰδρυσιν παραρτήματος τοῦ γυμνασίου καὶ ἐμπορικῆς σχολῆς, ὑπὲρ πάντες ἐπεκρότησαν. 2ον) Διορίσθη ἐν τῷ γυμνασίῳ καθηγητὴς τῶν Μαθηματικῶν πτυχιούχος καὶ κάλλιστα κατηχητισμένος ὁ κ. Φ. Σιγκούνης, ὁ δὲ κ. Δ. Λιβαδεὺς ὁ ἐπὶ ἔτη διδάσκων τὰ μαθηματικὰ περιωρίσθη εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν φυσικῶν, ἅτινα καὶ εἰδικῶς ἐσπούδασε. Ἐπίσης προσετέθη εἰς καθηγητὴς τῶν ἐλληνικῶν ἐν τῷ Γυμνασίῳ ὁ κ. Ἀλκιβιάδης Κυρούσης πρῶην καθηγητῆς ἐν Ἀνδριανουπόλει.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚ ΧΕΙΜΑΡΡΑΣ

Ἡ κατάσταση.—Αἱ καταδιώξεις καὶ συλλήψεις.—Θάνατος δύο καλῶν πατριωτῶν.

Τὸ χωρίον Κάνινα νομίζεται ὡς ἀνῆκον εἰς τὰ ὑπὸ τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Ἀντὲμ Μπέη χωρία εἶνε δὲ καὶ τὸ μεγαλειότερον μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ διὰ τοῦτο ἐστρέφον τὴν προσοχὴν καὶ τὰς ἐνεργείας τῶν αἱ ἀρχαί. Εἶνε φοβερὸν νὰ φανταζήται τις ὅτι καὶ ἡ Κυβέρνησις ὑπέκρινε εἰς εἰσηγήσεις τοῦ Ἐσάτ πασσά καὶ τοῦ περιβοήτου Τζεμίλ βέη καταδιώκει καὶ κατα-

ταρανεῖ φιλητῶν καὶ πιστοὺς ὑπηκόους. Ἀλλὰ μήπως ἡ κυβερνήσις γίνεται θύμα τῶν εἰσηγήσεων τῶν ἀνωτέρω προσώπων; δυστυχῶς καὶ οἱ ἐν Κερκύρᾳ, Πρόξενοι Τουρκίας καὶ Αὐστροουγγαρίας, ὁ πρῶτος ἐκ κακῆς τῶν πραγμάτων ἐκτιμήσεως, ὁ δὲ δεύτερος πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἐξέθησαν τὰ πράγματα εἰς τοὺς προϊσταμένους τῶν κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε προσκλήθη ὁ ἀδικὸς διωγμὸς πληθὺς ἀθῶων. Βρίθουσιν αἱ φυλακαὶ Ἰωαννίνων ὑπὸ προκρίτων Τούρκων καὶ Χριστιανῶν οἵτινες παρεστάθησαν εἰς τὴν τουρκικὴν Κυβέρνησιν ἄλλοι μὲν ὡς ὄργανα τοῦ πρίγκηπος Ἀλάντρου Καστριώτου καὶ ἄλλοι ὡς ὄργανα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Καὶ ὥς μὲν περὶ τοῦ πρώτου εἶνε πασίγνωστον ὅτι πάταγος γίνεται πολὺς ἄνευ ὅμως οὐδενὸς ἀποτελέσματος διότι αἱ ἀξιώσεις τοῦ ἀνθρώπου ἐκεῖνου προσκρούουσιν εἰς φραγμοὺς ἀνυπερβλήτους καὶ πᾶσαι αἱ ἐλπίδες τοῦ ἀποθνήσκουσι φροῦδαι, ὅσον δὲ περὶ τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εὐοισκόμεθα πρὸ ἀληθείας ἡλίῳ φαίνοντάς ἡτις εἶναι τὸ αὐταπόδεικτον γεγονός τοῦ ὅτι ἡ Ἑλὰς οὐδέποτε ἔλαβεν ἀνάγκην ἵνα διὰ κομητάτου δημιουργήσῃ ἐπιτροπὴν εἰς τὰς ὑπὸ τὴν δουλείαν ἐλληνικὰς ἐπαρχίας καὶ ὅτι πάντοτε προσεπάθησε ν' ἀμυνθῇ καὶ σήμερον ἔτι ἀμύνεται ἀπέναντι τῶν κκούργων καὶ δολίων μέσων ἅτινα μεταχειρίζονται οἱ ξένοι πρὸς ἀπόκτησιν δικαιομάτων ἐπὶ τῶν ἐλληνικῶν χωρῶν. Εὐτυχῶς καὶ οἱ Ἀλβανοὶ μολονότι ὑπέστησαν ὅλην τὴν τυραννίαν τὴν ἐπιδρασιν μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς τοῦ θρησκευματος ἀλλαγῆς, οἱ περισσότεροι καίτοι πολλάκις ἐξυπηρέτησαν καὶ δι' ὁμοτήτων ἀκόμη τὰ τουρκικὰ συμφέροντα οὐδέποτε ἀπέβλεπον τὴν συναίσθησιν τῆς μεθ' ἡμῶν κοινῆς καταγωγῆς· πολλάκις ἀνέλαμψεν εἰς αὐτοὺς ἡ ὑποφώσκουσα ἐθνικὴ συνήδεις καὶ τοὺς εἶδομεν συμμάχους καὶ συμπολεμιστὰς ἐλλήνων ἀρχηγῶν ὑπὲρ Ἑλλάδος ἀγωνιζομένους. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου προσεχῶς θὰ σὰς γράψωμεν πολλὰ διότι εὐρισκόμεθα πρὸ ὑποκόπου ἀναδρασμοῦ τοῦ ὁποῖου ἡ ἐκρηγῆς εἶναι προσεχής.

Μετὰ λύπης μεγάλης ἐγνώσθη ὁ θάνατος δύο περιφανῶν τῆς πατρίδος τέκνων· ὁ πρῶτος ὑπῆρξεν τοῦ νεωτέρου προσεδευτικοῦ τῆς διδασκαλίας συστήματος καὶ ὁ πρῶτος σχολαρχεὺς ἐν τῇ πατρίδι ὁ Λάμπρος, Νάτσος. Ἐπεπρωτο περὶ τὴν δύσιν τοῦ βίου τοῦ μετεωρόμενος τὸ ἐπάγγελμά του εἰς Ἀμύργῃν νὰ ὑποστῇ τὸ μαρτύριον τοῦ διωγμοῦ κατηγορηθεὶς ὅτι διδάσκει εἰς τοὺς μαθητὰς τὴν Ἑλληνικὴν ἱστορίαν· καθιερῶν ἐπὶ πεντάμηνον καὶ ἐνεκεν τούτου διεσκέυθη ἡ ὑγεία του καὶ ἐσχάτως ἀπέθανεν. Ὁ δεύτερος εἶνε ὁ παλὺς τῆς ὑπολήψεως καὶ τῆς ἀγάπης ἀπολαύων καπετὰν Πύλιος Καμπούτσος υἱὸς τοῦ λεοντοκάδου ταγματάρχου Κωνσταντίνου Καμπούτση ὅστις πλὴν τῶν ἄλλων μαχῶν εἰς ἀεὶ ἔχε συμμετέσχει κατὰ τὸν ἱερὸν ἄγων οὗτος ἠγεῖτο καὶ τῶν χειμαρῶν κατὰ τὴν ἐνδοξὴν τοῦ Μεσολογγίου ἐξοδὸν ἐνθα ἐκ τοῦ σώματος του ἐπασαν πέντηκοντα δύο ἐξ ὧν αἱ δεκα ἑπτὰ ἐκ τοῦ χωρίου Βούνου. Ὁ καπετὰν Πύλιος ἐκ νεαρᾶς τοῦ ἡλικίας μετήρξατο τὸν ὀπλίτην ἀκολούθως ὡς ὀπλαρχηγὸς ἠγωνίσθη εἰς τὰς κατὰ καιροὺς τουρκικὰς ἐπαναστάσεις ὡς ὑπαρχηγὸς εἰς τὴν ἐν Δικουρίῳ ἐπανάστασιν τοῦ 1877 ὅπου ἐ-

θαυμάσθη διὰ τὸν ἡρώισμόν του καὶ ἐσχάτως κατὰ τὸν ἀτυχὲς πόλεμον καὶ τοὶ γέροντες ὠπλισθὴν τὴν ἐπιμελήσαντα τοῦ πατρὸς τὸν πανοπλίαν συμμέτρων ἐπὶ κεφαλῇς πατριωτῶν τινων εἰς τὴν μάχην τοῦ Γερμανοῦ συνέπραξε. Δὲ μετὰ τοῦ 1ου τόγματος τοῦ 1ου πεζικοῦ συντάγματος τοῦ ὁποῦο ἤγειτο ὁ γενναῖος ταγματάρχης κ. Γεωργιάννης ὅστις διὰ συνεχῶν ἐφθῶν ἐξεπόρθησε καὶ ἐκυρίευσεν πλείους τοῦ ἐχθροῦ θέσεις καὶ ὄρουμνα. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ καπετὰν Πύλιου ἐκλείπει ἡ περιφανὴς οἰκογένεια τῶν Καμπουτσάων.

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐν Δελφῖν τῇ 30 Ἰουνίου ἐτελέσθησαν αἱ ἐξετάσεις ὁ διδάσκαλος κ. Σπ. Ροῦμπας ἐξεφώνησε λόγον διὰ ἀποτελέσματα ἥσαν λαμπρόθυμους καὶ τοῦ παρθενιαγωγίου ἐξετάσεις ἤρσαν τὴν 7 Ἰουλίου μετ' ἐπιστημότητος. Ἐν Πικερνῇ 14 Ἰουλίου, μετ' ἐπιστημότητος ἐτελέσθησαν αἱ ἐξετάσεις τῆς δημοτ. σχολῆς, ἥς ὁ διδ. Βασιλείος Δελέκος ἐξεφώνησε λόγον, ἐπαινέσας τὴν ἐφορίαν ἥς πρόεδρος τυγχάνει ὁ Παπᾶ Σωκράτης, ὅστις μετὰ τοῦ κ. Μιχίλη ἐργάζονται ἀκαμάτως. Ἐν Νιβίτση 14 Ἰουλίου ἐτελέσθησαν αἱ ἐξετάσεις τῆς δημοτ. σχολῆς. Ἐν Γράψῃ 20 Ἰουλίου ἐτελέσθησαν αἱ ἐξετάσεις τῆς ἐκείσε δημοτ. σχολῆς, ἥς οἱ διδ. Χρ. Παπαγεωργίου καὶ Βασιλείος Λουκάς ἐξεφώνησαν κατὰλληλον λόγον· οὗτοι εἰργάσθησαν ἐπιμελῶς καὶ ἀκόπως· εἰνε αἷμα συγχαρητήριον. Ἐν Ἀνω Ἐπισκοπῇ 14 Ἰουλίου ἐτελέσθησαν αἱ ἐξετάσεις τῆς δημοτ. σχολῆς, ἥς ὁ διδ. Ἀντωνιάδης εἰργάσθη ἀκαμάτως. Ἐν Δελθινῇ 14 Ἰουλίου, αἱ ἐξετάσεις τῆς Ἀστικῆς σχολῆς ἐτελέσθησαν ὡσαύτως μετ' ἐπιστημότητος ἥσαν πάντες οἱ κάτοικοι, ἐφοροὶ καὶ κηδεμόνες, ὁ δὲ γηραιὸς διευθυντὴς κ. Κωνσταντῖνος Ἐξάρχος ἀπήγγειλε κατὰλληλον λόγον ἐξάρχως ἥσαν τὴν κατάστασιν τῆς σχολῆς. Ἐἴνε οὗτος ἀξίος ἐπαινίου, διότι ἀκαμάτως ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐργάζεται ὡς διευθυντῆς, ὡς καὶ ὁ διδάσκαλος Β. Βαλκωνῆς κλπ. Ἐν Ἀργὸστρω τῇ 7 Ἰουλίου ἤρσαν αἱ ἐξετάσεις τῆς Ἀστικῆς σχολῆς, ἥς ὁ διευθυντὴς κ. Λούτσης ἀπήγγειλε λόγον ἐπαινέσας τὴν ἐφορίαν ἥς πρόεδρος τυγχάνει ἡ Α. Σεβ. ὁ Ἅγιος Δρύνουπύλεως κ. Λουκάς, ὅστις ἀκαμάτως ὑπὲρ τῶν σχολείων εἰργάσθη κατέβαλλε καὶ κατεβάλλει μεγάλους κόπους ἥσαν ἐν ταῖς ἐξετάσεσι πάντες οἱ κάτοικοι καὶ αἱ ἀρχαί. Ἐπίσης εἰς τὰς 14 Ἰδίου ἤρσαν αἱ ἐξετάσεις ἀμφοτέρων τῶν παρθενιαγωγίων τοῦ τε Παληορρυτοῦ καὶ Παληοπαζαρίου, ὧν τὰ ἀποτελέσματα ἦσαν λαμπρά.

Αἱ δὲ ἐξετάσεις τῶν σχολείων Δροβιάνης, ἐπειδὴ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπιτροπῆς θ' ἀποστείλῃ ἐπὶ τὴν ἀνεξιτήρησιν διὰ τὴν 21 Ἰουλίου. Ἐπὶ τὰς ἐξετάσεις Δροβιάνης θὰ ᾄσῃ τρία διαγωνίσματα. Τὸ Πετρίδαιον, Πράτσκαιον καὶ τὸ τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας λαμπρὸν, ὅπερ καθιερώθη. Ἐν Θεολόγῳ τῇ 14 Ἰουλίου, αἱ ἐξετάσεις ἐτελέσθησαν μετ' ἐπιστημότητος ἐνθα ὁ διδ. Πέτρος Οἰκονόμου ἐξεφώνησε λόγον κατὰλληλον. Ἐν Κάτω Γοραζῇ τῇ 20 Ἰουλίου, ἐτελέσθησαν αἱ ἐξετάσεις τῆς σχολῆς ἥς ὁ διδ. Κωνστ. Ζέρης ἐξεφώνησε λόγον. Ἐν Κρετσούνιστῃ ἐτελέσθησαν ὡσαύτως αἱ ἐξετάσεις τῶν κοινοτικῶν σχολείων, τὰ δὲ ἀποτελέσματα παρήγαγον λαμπρὰ ἐντύπωσιν· ὁρελύνονται δὲ ταῦτα εἰς τὸν ἐλλήνοδιδάσκαλον κ. Πάνο Δερῆαν ὅστις πολλοὺς κατέβαλε κόπους πρὸς μόρφωσιν καὶ κατάρτισιν τῶν μαθητῶν.

Τηλεγραφεύουσιν ἐκ Ρώμης, ὅτι αἱ γερμανικαὶ ἐφημερίδες γράφουν ὅτι εὐνοϊκῶς διὰ τὴν Ἰταλίαν. Τὰ ἄρθρα τῶν αὐστριακῶν ἐφημερίδων, ὅν καὶ εἶνε ἡμιότιον, δὲν εἶνε ἐντούτοις ἀρεστὰ εἰς τὴν Ἰταλίαν. Κατὰ τὰς γερμανικὰς ἐφημερίδας, ὁ περίπλους τοῦ Ἰταλικοῦ στόλου εἰς τὰς θαλάσσας τῆς Ἀνατολῆς κρίνεται ἐν Βερολίνῳ ὡς ἔχον ἐχθρικούς σκοπούς.

Γράφουν δὲ ὅτι ἡ τυχὸν γεννησμένη ἀπόδοσις τοῦ Ἰταλικοῦ στρατοῦ εἰς τὴν Τριπολιτιδὰ ἐντελεῖται εἰρήνῃ μετὰ τῆς Τουρκίας θὰ εἶνε καθαρῶς πειρατική. Τὰ ἰταλικά φύλλα γράφουν, ὅτι οἱ Γερμανοὶ τῆς ἔδωσαν νὰ ἐνοήσῃ, ὅτι ἡ Ἰταλία δὲν πρέπει νὰ ἐπιχειρήσῃ ἐν τῇ Ἀνατολῇ πράξιν, ἥτις θὰ δυσχερῆσαι τοὺς ἐν Βερολίνῳ καὶ Βιέννῃ. Ὁ ἐκ Ρώμης τηλεγραφῶν ἐπιλέγει, ὅτι ἡ Ἰταλία ἔχει ἰδια συμφέροντα ἐν τῇ Ἀνατολῇ καὶ τῇ Μεσογείῳ, οὐδὲν ὅμως σχετιζόμενα μετὰ τὴν Τριπλὴν συμμαχίαν. Τοῦτο ἀποδεικνύουν αἱ εἰδικαὶ συμβάσεις τῆς Ἰταλίας μετὰ τὴν Γαλλίαν διὰ τὴν Τριπολιτιδὰ, ὡς καὶ αἱ συνομολογηθεῖσαι καὶ μέλλουσαι νὰ συνομολογηθῶσιν ἰταλορωσικαὶ συμβάσεις περὶ τῆς Ἀλβανίας ἡ ἐτέρων χωρῶν αὐτῆς.

ΣΙΕΨΙΣ ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ

Ἡ τελετὴ ἐν Λονδίνῳ. — Μετάβασις εἰς τὸν ναύον. — Ἡ Βασιλισσα. — Τὰ πλήθη ἐπιστημονίων. — Ἡ τελετὴ ἐν Ἀθήναις καὶ Φαλήρῳ.

Ἡ στέψις τοῦ Βασιλέως Ἐδουάρδου ἐωρτάσθη ἐν Λονδίνῳ μετ' ἀπεριγράπτου λαμπρότητος καὶ ἐνθουσιασμοῦ. Ἀμα τῇ ἀνατολῇ τοῦ ἡλίου 21 κανονιστοὶ κληθέντες ἀπὸ τὸ Χάιντ Πάρκ καὶ 4 ἐκ τοῦ Πύργου ἀνήγειλαν τὸ ἐπίσημον τῆς ἡμέρας. Ἀπὸ τὴν παρεμνην εἶχον ἔλθῃ εἰς Λονδίον 6,000 στρατιῶται ἐνοπλῆς μετὰ τοὺς ὑπάρχοντας 27,000. Ἀπὸ τῆς 3ης προηγουμένης ἤρσαν ἡ κίνησις περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ Οὐδερμίνστερ. Ἀπειρον πλῆθος εἶχε καταλάβει τὰς ὁδοὺς καὶ παρῶντες, ἐξώστας καὶ παρὰ τὰς διὰ νὰ ἴδῃ τὴν πομπήν. Εἰς τὴν παράταξιν τοῦ στρατοῦ ἐπιστάτησαν ὁ δούξ τοῦ Κόνου, ὅστις μετ' ἄλλων τινῶν στρατηγῶν διήλθε τὴν γραμμὴν ἐπ' αὐτοκινήτως φέροντες μεσοκινεὶς στολάς. Τὴν 10.30 π.μ. ἐξεκίνησαν ἐκ τοῦ ἀνακτορίου τοῦ Βούκιγγχαμ αἱ ἡμετέρας αἱ φέρονται καὶ μέλη τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας καὶ τοὺς ἐξόντες πρίγκιπας. Προηγούμενοι αὐτομάτικοι τοῦ ἐπιτελείου μετὰ σκαπτικῶν τοῦ πρώτου τόγματος τῶν σωματοφυλάκων καὶ ἡ ἱππικὴ μετὰ τῆς μουσικῆς τῶν ἐρίπων σωματοφυλάκων.

Ἀμα ἡ βασιλικὴ πομπὴ ἔφθασεν εἰς τὸν ναύον τοῦ Οὐδερμίνστερ οἱ κώδωνες ἤρσαν νὰ ἤχουν χαρμυζῶν καὶ αἱ μουσικαὶ ἐπαινοῦσαν τὸν ἐθνικὸν ὕμνον. Ἡ τελετὴ τῆς στέψης εἰς τὸν ναύον τοῦ Οὐδερμίνστερ ἐγένετο μετὰ δυσπεριγράπτου ἐπιστημότητος καὶ μεγαλοπρεπειᾶς. Τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ναοῦ παρίστα βασιμ ἐξόχως θαυμάσιον. Ὁ χρυσεὶς καὶ οἱ πολυτίμοι λίθοι ἀπὸ τῆς ἀρχαίας τῶν στολῶν τῶν λόρδων καὶ πατρικίων καὶ αἱ ἀμυρίδες τῶν κυριῶν ἀπεθαμένων. Ὅ,τι ἐκλεκτὸν εἶχε ἡ Ἀγγλία συνεκκεντρώθη ἐκεῖ καὶ ἔμεινε σιωπηλὸν καὶ ἀκίνητον, δεξιόθεν τοῦ βωμοῦ οἱ κύριοι, ἀριστερὰ αἱ κυρίαι. Τοὺς Βασιλεῖς ὑπεδέχθησαν εἰς τὸν ναύον ὁ ἀρχιεπίσκοπος καὶ οἱ ἐπίσκοποι μετὰ τοῦ λοιποῦ κλήρου. Τὰ βλέμματα πάντων στρέφοντο πρὸς τὸν Ἐδουάρδον τοῦ ὁποῦο ἡ φυσιογνωμία εἶνε μὲν ἀνθρώπια, ἀλλὰ δὲν φαίνεται ὅτι διήλθε καὶ τὴν κρίσιμον περίοδον. Εἰς τὰ χεῖλη τοῦ Βασιλέως ἐπανεῖθε περίδραμα ἐλαφρόν. Δεικνύει ἀρετὴν εὐρωστίαν, ἀλλ' ἡ τελετὴ μακρὰ οὖσα καὶ ἐπίπονος ὑποχρεώσασα αὐτὸν εἰς διαφόρους κουραστικὰς κινήσεις τὸν ἐξήντηλθεν. Μετὰ τὰς προκαταρκτικὰς εὐχὰς τὰς ὁποίας ἀπήγγειλεν ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς Κανταβρυγίας ὁ Βασιλεὺς προχώρησε εἰς τὴν πρὸ τοῦ βωμοῦ καὶ ἤρσαν ἡ τυπικὴ τελετὴ τῆς στέψης.

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος Κανταβρυγίας εἶπε: — Σὺς παρουσιάζω, κύριοι, Ἐδουάρδον τὸν Ζ'. νόμιμον Βασιλέα τοῦ Βασιλείου τούτου. Ἐἴθε διατεθεῖσιν νὰ προσφέρῃτε εἰς αὐτὸν σεβασμὸν καὶ ὑποταγήν.

Ἐκ τῶν τεσσαρῶν ἄρκων τοῦ ναοῦ ὁμόθυμοι ἀντήχησαν κραυγαί:

— Θεὸς σὺς τὸν Βασιλέα Ἐδουάρδον.

Κατόπιν ἐξήκολούθησεν ἡ τελετὴ τῆς ὁρκωμοσίας, τοῦ χρίσματος, τῆς παραδόσεως τῆς σπάθης, τοῦ μανδύου, τοῦ

σκήπτου, τοῦ ἐνθρονίσματος. Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς τελετῆς ἡ Βασιλισσα ἦτο εἰς ἄκρον νευρικὴ. Αἱ τελευταὶ ἀγρυπνίαι κατέβαλον αὐτήν. Ἡ Βασιλισσα εἰσερχομένη εἰς τὸν ναὸν ὑπέστη μικρὸν λιποθυμῖαν καὶ ἐστηρίχθη εἰς τὸν βασιλεῖον ἐνὸς ἐκ τῶν ἐπισκόπων. Μετὰ τὴν στέψιν τοῦ Ἐδουάρδου ὁ ἐπίσκοπος Γόρκης ἐσέψε τὴν Βασιλισσαν. Ἡ τελετὴ ἔληξε, τὸν Βασιλέα μεταλαμβάνον τῆς θείας κοινωνίας, ἐπανεῖλθεν δὲ εἰς Βούκιγγχαμ ἐν μέσῳ τῶν ἐπευφημιῶν μυριάδων λαοῦ. Ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς Κανταβρυγίας ἐκτελὼν τὴν στέψιν τοῦ Ἐδουάρδου ἦτο εἰς ἄκρον συγκεκινημένος, ἐπανελημμένος δὲ ἐκινδύνευσεν νὰ πέσῃ, ἰδίως τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἐκράτει τὴν θείαν κοινωνίαν.

Ὁ βασιλεὺς Ἐδουάρδος ἐδώκεν εἰς τὸ ἔθνος τὸ θαυμασίον ἀνάκτορον τῆς Ὁσβόνης. Αἱ ἐφημερίδες ἐξείρουν τὴν εὐγένειαν τῶν αἰσθημάτων, ἥτις ὑπερῶς τὴν δωρεὰν ταύτην. Αἱ ἐορταὶ ἐξακολούθησαν ἀντηχητῶν ἡρώτων. Σχετικῶς ὀλίγοι εἶνε οἱ μεταβάσεις τῆς ἡμετέρας παρὰ τὴν ναυτικὴν ἐπιθεώρησιν.

Ἡ στέψις τοῦ Βασιλέως ἐπαυγυρίσθη ἐν Ἑλλάδι τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐν ἀπεριγράπτῳ μεγαλοπρεπείᾳ, ἀνταξίως τῆς μεγάλης ἐορτῆς τοῦ μεγάλου Ἐθνους, ὁ δὲ λαὸς τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς μετέσχε μετ' ἀπείρῳ ἐνθουσιασμῷ εἰς τὸν πανηγυρισμὸν τῆς ἐορτῆς ταύτης. Ἐν τῷ ἀγγλικῷ ἐνταῦθα καὶ τοῦ Ἀργίου Πέτρου ἐβόλη τὴν 8ην π. μ. ὡς ἀποδοχολογία. Παρέστησαν δὲ κατ' αὐτὴν ἡ ἀγγλικὴ παροικία, ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Πρεσβείας κ. Σπρὸνκ μετ' ὅλου τοῦ προσωπικοῦ, τὸ διπλωματικὸν σῶμα καὶ ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως οἱ ὑπουργοὶ κ.κ. Κόρπας καὶ Τριανταφυλάκος, ὁ Νομάρχης κ. Νικολαΐδης, ὁ Διευθυντῆς τῆς Ἀστυνομίας κ. Γενήαρης, ὑπάλληλοι τινες ἐκ τῶν ἀνωτέρων τῶν διαφόρων ὑπουργείων καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς ἐταιρίας «Ὁ Ἑλληνισμὸς» ὑποστράτηγος Ν. Γιαννινακῆς ἀντιπρόεδρος καὶ Λουδ. Νικολαΐδης μέλος τοῦ Συμβουλίου. Μετὰ τὸ πέρας τῆς δοξολογίας διαρκεσάσης ἡμίσεως ὥραν οἱ παρευρεθέντες συνεχάρησαν τὸν Ἀγγλον ἐπιτετραμμένον ὅστις ὑπεχρίσθησεν αὐτοὺς.

Τὸ ἀπόγευμα ἐγένετο συγκέντρωσις ἐν Φαλήρῳ· οὐδέποτε τὸ Φάληρον μέχρι τοῦδε εἶδε τόσην συγκέντρωσιν κόσμου. Αἱ Ἀθῆναι καὶ ὁ Πειραιεὺς ἐρημωθέντες εἰσὶν κατέλθαι νὰ ἀπολαύσων τοῦ μεγαλοπρεποῦς θεάματος τοῦ ὁποῦο εἶχε παρασκευάσει ὁ ἀγγλικὸς στόλος ἐπ' ἐκείνῃ τῆς στέψης τοῦ βασιλέως Ἐδουάρδου. Ἀπὸ τῆς 3ης μεταμεσημερινῆς ὥρας τὰ τραῖνα τοῦ προηγουμένου καὶ τοῦ σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν-Πειραιῶς ἔστεινον μεταφέροντα τὸν κόσμον. Ἀλλ' ἀπὸ τῆς 5 μ. μ. καὶ αὐτὴ ἡ καθόδους εἶχε καταστῇ δυσχερὴς. Οἱ σταθμοὶ τῶν σιδηροδρόμων ἐπολιορκούντο. Κατὰ ἐκκοντάδας ὁ κόσμος ἀνέμενε τὴν φέξιν τῶν ἀμαξοστοιχιῶν διὰ νὰ ἐπιβιβάσῃ αὐτὸν, ἀλλ' εἰς μάτην. Τὰ τραῖνα ἤρχοντο πλήρη ἐπιβατῶν, διότι πολλοί, οἱ προνοητικώτεροι, ἀνέμενον αὐτὰ εἰς τὸν σταθμὸν Μακρυγιάννη ἡ εἰς τὸ Θησείον καὶ ἐπέβαινον αὐτῶν διὰ νὰ καταλάβουν θέσιν. Ὅταν τὰ τραῖνα ἔφθανον εἰς τοὺς σταθμοὺς ἐγένοντο θορυβώδεις ἐφοδοὶ καὶ δὲν ὑπῆρχε γωνία νὰ μὴ καταληθῇ. Οἱ ἀνθρώποι ἐκρέμυντο ὡς σταφυλαὶ καὶ ἂν δὲν ἀναγκάσμεν δυστυχῆματα, αὐτὸ ὀφείλεται εἰς θαύμα ἡ εἰς ἄγνοιαν. Ἐν ἀληθείᾳ πανδημιὸν ἐκράτει εἰς τοὺς σταθμούς. Ἐδῆσεν ἡ διέσπασις τῆς ἀστυνομίας νὰ λάβῃ ἐκτακτὰ μέτρα πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως. Ὅλοι ἐκείναι αἱ χιλιάδες αἱ χιλιάδες αἱ ἀναμένονσαι, μετὰ λύσσης ὥρων νὰ ἐπιβιβάσθωσιν τὸν ἀμαξοστοιχίαν. Ἐπεισθῶσα ἀναρίθμητα συνέδραμον. Φωναὶ καὶ θόρυβος καὶ πατήματα καὶ σπρωξίματα μέχρις ὅτου ἀναχωρήσων αἱ ἀμαξοστοιχίαι αἱ ὁποῖαι κάθε εἰκοσιλεπτὰ τῆς ὥρας ἀνεβοκατέβαινον. Καὶ ἡ κατάσταση αὐτὴ διήρκεσε μέχρι τῆς 11ης ὥρας, διότι καὶ μετὰ τῆς ὥρας ταύτης ἐξηκολούθει ἡ ἐπιμονὴ τοῦ κόσμου νὰ κατέλθῃ εἰς Φάληρον. Πλείστοι ἦσαν οἱ γυναικῶν οἱ τολμήσαντες καὶ πεζῇ νὰ μεταβῶσι εἰς Φάληρον διὰ νὰ

μὴ χάσουν τὸ θέαμα. Ἡ ὁδὸς Φαλήρου εἶχε μεταβληθῇ εἰς ὁδὸν Σταδίου ἐν ὥρᾳ ἐσπερινῷ περπάτου. Ὁ κατερχόμενος κόσμος ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς εἶχε καταλάβει τὰς ἐνδοχρεῖας, τὰ καφετεῖα ὅλην τὴν Φαληρικὴν ἀκτὴν ἀπὸ τῆς Καστέλλας μέχρι τοῦ Παλαιοῦ Φαλήρου. Ἡτο ἀδύνατον νὰ περπατοῦσιν. Οἱ κατελθόντες μίαν θέσιν ἔμενον ἐκεῖ καθήλωμένοι ἐπὶ ὥρας, διότι δὲν ἤδυναντο νὰ κινηθῶσι. Μία μὲν ἀνθρωπίνη ἀπετελεῖτο καὶ ὅλην τὴν ἑκτασὶν τῆς Φαληρικῆς ἀκτῆς.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι αἱ χιλιάδες τοῦ κόσμου, ὅστις κατέλθε προχθὲς εἰς τὸ Φάληρον ὑπεβλήθη εἰς τὸ βαρυστομικώτερον μαρτύριον. Ἀλλὰ δὲν θὰ ὑπάρξῃ καὶ ἀντίρρηση ὅτι μαγευτικώτερον θέαμα δὲν εἶδον οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Πειραιεῖς. Ἡ πρωτοχώριστος ἐν πλοῖον ἦτο πανοραμιακὴ. Ἡ θάλασσα ἡρεμοῦσα ὑπὸ τὸ βάρος τῶσαν κολοσσῶν κατηύγαζεν ὑπὸ τὴν ἀνταξίαν μυριάδων ἑλκτικῶν λαμπτήρων, οἱ ὅποιοι ἦσαν ἀνηττημένοι ἀπὸ τὰ ἐξερτήματα τῶν πλοίων. Τὰ σκάφη διεγράφοντο εἰς ζωηρότητα φωτεινῆς σημῆς. Ἐφαίνοντο ὡς νὰ ἐπυρπολοῦντο. Συμπλέγματα φωτεινῆς ἀπαρμυλλῶν θεαματικότητος περῶσαντο πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ κόσμου. Καὶ ἐξ ἄλλου δόξαμι φωτὸς τῶν ἡλεκτρικῶν Προβολῶν κατηύγαζον ὅλην τὴν ἀκτὴν καὶ ἐφώτιζον τὰς μυριάδας τοῦ κόσμου ὅστις ἐκρίνετο λυόμενος μέσα εἰς τὸ ἀπλετόστον φῶς. Μία βοὴ θαυμασμοῦ καὶ ἐκπλήξεως ἐξήρχετο ἀπὸ τὸν θεώμενον τὸ υπερμαγικὸν τοῦτο θέαμα. Ἀπὸ τῆς 10ης ὥρας ἤρχισαν καίμενα τὰ πυροτεχνήματα, τὰ ὁποῖα εἶχε παρασκευάσῃ ἡ Ἐταιρία τοῦ σιδηροδρόμου. Καὶ ἦσαν πάντα ἐξόχως, προκαλοῦντα τὸν διαρκῆ θαυμασμὸν τῶν θεατῶν. Ἀλλὰ τὰ ἐξόχωτερα καὶ μαγευτικώτερα τῶν πυροτεχνημάτων ἦσαν τὰ κέντρα τελευταίων, τὰ παριστάνοντα εἰς φωτεινὰ γράμματα τὰ ἀγγλικὰ ἐπὶ τῆς στέψης τοῦ βασιλέως Ἐδουάρδου καὶ τῆς βασιλείας Ἀλεξάνδρου. Τὴν στιγμήν ἐκείνην ἡ μουσικὴ ἐπαινοῦσε τὸν ἀγγλικὸν ὕμνον καὶ βροντοῦσε οὐρὰ καὶ ζητωκραυγαὶ ἀντήχησαν ἀπὸ τὰ πληρώματα τοῦ στόλου καὶ ἀπὸ τὸ παριστάμενον πλῆθος.

ΠΕΡΙ ΓΕΩΓΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΥΠΟ ΛΕΟΝΤΟΣ ΜΕΛΛΑ

Μεταξὺ τῶν ὑπομνημάτων τοῦ πέριου ἐν Ναυπλίῳ συγκροτηθέντος Γεωργικοῦ Συνεδρίου γράφουν τὰ «Νέα Γεωπονικά» πρωτίστην θέσιν θὰ καταλάβῃ σπουδαιοτάτη μελέτη ἡν ὑπέβαλεν εἰς τὸ Συνεδριον καὶ εὐχλότως ἀνέπτυξε ἐν αὐτῇ ὁ ἐκ τῶν πολυτετῶν ἐμβριθὲς μελετητῆς τῶν οἰκονομολογιῶν ζητημάτων κ. Α. Μελάς. Τὸ Συνεδριον διαγνώσθη, ὡς γνωστὸν, προχθὲς καὶ ἡ σπουδαιοτέρα ἐλλείψις αὐτοῦ, ἥτις ἦτο ἐν γνώσει πάντων τῶν ὀλίγων ἐν Ναυπλίῳ διωργανῶν, ὑπῆρχε καὶ ἡ ἔλλειψις εἰδικῶν ἐμπροσθῶν, εἰς ἃς νὰ ἀνατεθῇ ἡ κατ' ἰδίαν προμελέτη τῶν ὑπομνημάτων καὶ ἡ εἰσηγησις τῶν πορισμάτων, αὐτῶν εἰς τὸ Συνεδριον ὑπὸ εἰδικῶν εἰσηγητῶν ὡς καὶ ἡ κατὰ ἰδιότητα τμήματα μελέτη τῶν ὑποβληθέντων ἐν τῷ Συνεδρίῳ διαφόρων γνωμῶν καὶ ἡ παρασκευὴ τῶν πορισμάτων καὶ ἡ γενικὴ ἐπ' αὐτῶν συζήτησις καὶ ἡ μετ' αὐτὴν ἐκδοσις ὡρισμένων ψηφισμάτων. Ἀλλ' ἔπρεπεν, ὅπως ταῦτα κατορθωθῶσι, νὰ ἔχωμεν τὰ εἰδικὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα θὰ ἐλάμβανον μέρος εἰς ταυτάς ἐπιτροπὰς, νὰ μείνουν πάντα ἐν Ναυπλίῳ τοῦλάχιστον μῆνας τινὰς πρὸ τοῦ Συνεδρίου καὶ ἐπὶ ἱκανὸν χρόνον καὶ μετὰ τὸ Συνεδριον, τοῦδε Συνεδρίου ὁ χρόνος νὰ παραταθῇ, τοῦδ' ὅπερ καὶ ὁ κανονισμὸς ἐπέτρεπεν ὁρίζον, ἡν ἡ ὀλομέλεια τοῦ Συνεδρίου ἀπορρίπτει τὴν παρὰ ταῦτα ἀπόδοσιν. Ἐν τούτοις ἐλὰ ταῦτα, ἐπειδὴ τὰ σπουδαιότερα τῶν μελῶν τοῦ Συνεδρίου, ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς Ἑλλάδος προεβόλετο, δὲν ἤδυναντο νὰ μείνουν ἐν Ναυπλίῳ εἰμὴ ἡμέρας τινὰς καὶ ἐπείγοντο νὰ ἀπέλθωσιν, οὗτε ἡ παρὰ ταῦτα τοῦ Συνεδρίου ἦτο ἐρικτῆ. Οἱ μὴ γνωρίζοντες τὰς δυσκολίας ταύ-

τας ἐβλεψαν τὰς ἀτελείας τοῦ Συνεδρίου. Ἡμεῖς ὅμως, ὡς καὶ ἐν τῷ εἰσηγητηρίῳ λόγῳ εἶπομεν, Συνεδριον τοιαύτης σημασίας διὰ πρώτην φοράν μάλιστα συγκροτούμενον καὶ διὰ ἐπαρχιακῇ πόλει, ὅπου δὲν ἦτο δυνατόν νὰ εὐρωμεν τὰς εἰδικὰ πρόσωπα ἐν Ναυπλίῳ μένοντα ὡς ἀπῆται ὁ καταρτισμὸς εἰδικῶν ἐμπροσθῶν, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ παρασκευασθῇ τέλειον, ἀλλ' ὅτι ἐσκόπευε κυρίως νὰ δώσῃ τὸ σύνθημα διὰ τοιαύτας περιδικὰς συγκεντρώσεις πολιτευτῶν, ἐπιστημονίων καὶ κτηματιῶν, ἡν ἀπὸ κοινοῦ καὶ βοηθῶσιν οὕτω τὸ ἔργον τῆς πολιτείας, χρησιμεύσῃ δὲ τὸ Συνεδριον τοῦτο ὡς ἀρχὴ ἄλλων συνεδρίων καὶ συμμετοχῆς εἰς τὰς μελέτας τῶν διαφόρων ζητημάτων τῶν ἐξοχωτέρων παρ' ἡμῖν ἐπιστημονίων, οἰκονομολογίων, νομομαθῶν καὶ τῶν τὰς φυσικοχημικὰς ἐπιστήμας καὶ τὴν φυσικὴν ἱστορίαν θεραπεύοντων, ἡν οὕτω προαχθῇ ἡ γεωπονικὴ ἐπιστήμη ἐν Ἑλλάδι, ὡς καὶ ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ, ἥς τὴν γεωπονικὴν ἐπιστήμην βοηθοῦσι καὶ προάγουσι πᾶσαι αἱ ἄλλαι ἐπιστήμαι καὶ ἰδίᾳ αἱ οἰκονομολογικαὶ, αἱ φυσικοχημικαὶ καὶ αἱ φυσικοφυσικαὶ, διότι ἄνευ τῆς βοήθειας αὐτῶν γεωπονικὴ ἐπιστήμη, ἐξ ἧς ἀνέμειν ἐν πολλοῖς τὴν πρόδον αὐτῆς ἡ γεωργία καὶ οἱ συναφεῖς κλάδοι, δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ.

Κατὰ πόσον ἐπέτυχον ὑπὸ τὴν ἐποψὴν ταύτην τὸ Συνεδριον τοῦτο ὡς πρώτης ἀφορμῆς θεωρομένη διὰ τοιαύτας μελέτας ἐπιστημονικὰς ἀποδεικνύει ἡ συμμετοχὴ ἐν αὐτῇ ἐξόχως ἀνδρῶν καὶ ἡ ἀπόκτησις πραγματικῶν σπουδαίων, ἐν οἷς πρῶτον θέσιν θὰ κατέχῃ βεβαίως καὶ ἡ μελέτη τοῦ κ. Α. Μελά, ὁ ὁποῖος εἶνε ἐκ τῶν ὀλίγων πλουσίων νέων, ὁ ὁποῖος εἶνε τὴν εὐγενεστέραν τῶν φιλοδόξων, νὰ χρησιμοποιοῦ τὴν ἡμετέραν καὶ τὰ μέσα, ἃ παρέχει αὐτῷ ἡ ἐποπία, οὐχὶ εἰς ἀπολαύσεις ὀλιμίας, ἀλλ' εἰς ἐμπροσθῶν τῶν συμπερὸντων πρὸς γεωργικὸν λαὸν τῆς πατρίδος τοῦ καὶ τῆς ἐπιστήμης διὰ μελέτων ἐπιστημονικῶν με ἐπιμονὴν καὶ ἐμβριθῆσιν θαυμαστῇ διεξαχόμενον.

Τῆς πολυτιμῶς αὐτῆς πραγματείας, ἥτις θὰ ἀποτελέσῃ σπουδαῖον βοήθημα διὰ τοὺς μελετούντας τὸ πολυπλοκὸν ζήτημα τῆς γεωργικῆς πίστεως, περιλήψιν ἐπιτυχῇ ἐδωκοῦσιν τὸ «Νέον Ἄστυ». Ὁ συγγραφεὺς καθορίων τὸ γενικὸν ἀντικείμενον τῆς μελέτης τοῦ, ἀναπτύσσων τὴν σημασίαν καὶ τὴν χρησιμότητά αὐτοῦ προβάλει εἰς τὴν πραγματικὴν ἐξέτασιν, εἰς τὴν σύγκρισιν τῆς ἐφαρμογῆς τῆς γεωργικῆς πίστεως εἰς τὰ διάφορα κατὰ καταλήγειν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Μετὰ τὴν ἀναλυτικὴν ταύτην μελέτην ὁ συγγραφεὺς ἐξετάσων τὴν ἐν Ἑλλάδι ἀνάπτυξιν τῆς γεωργικῆς πίστεως παρατηρεῖ μέλας, ὅτι εἶνε κατώτερα τὰ ἀνεγόμενα παρ' ἡμῖν καὶ αὐτῶν τῶν ἐκτελεσθέντων ἐν ταῖς χθῆς ἐπὶ ἐλευθερωθείσας χώραις τοῦ Αἰῶνος.

Λεπτομερέστατα ἐξετάσεται ἡ βαθμιαία ἐξέλιξις καὶ ἀνάπτυξις τῆς γεωργικῆς πίστεως εἰς τὴν Ἑλλάδα. Πᾶσαι αἱ συμβάσεις καὶ αἱ ἐπιχειρήσεις καὶ αἱ ἐργασίαι τῶν τραπέζων αἱ σχετιζόμεναι πρὸς τὴν παρ' ἡμῖν γεωργικὴν πρὸς τῆς καταστάσεως τῶν γεωργῶν, το

ΔΙΑΦΟΡΑ

τὸν Ὑπουργὸν ὅτι θέλει τάξῃ ἐπὶ τούτῳ μηχανικὸν τοῦ ἀτμοπλοίου διὰ νὰ τῷ μεταδώσῃ τὰς ἀναγκαίαις ὁδηγίας περὶ τῆς μηχανῆς.

— Ἀνγγέλθη τηλεγραφικῶς πρὸς τὸ ὕπου, γείον τῶν Ναυτικῶν ὅτι ἀπέπευσε χθὲς ἐκ Κροστάνδης κατευθυνόμενον εἰς Κίελ τὸ θωρηκτὸν «Ψαρά». Ἐπίσης ἀνγγέλθη ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσσίας ἀπένευσε τὸ παράσημον τοῦ Ἀγίου Στεφανίου εἰς τὸν κυβερνήτην κ. Γκίνην καὶ τὸν ὑπαρχον κ. Κωνσταντίνου. Ὡς αὐτῶς ἀπενεμήθησαν κατώτερα παράσημα εἰς τοὺς ἀξιωματικούς κ. κ. Λάμπρον, Γεωργαντᾶν, Κικουλίδη καὶ Καλκιδᾶν. Ὡς αὐτῶς μετὰλλια εἰς τοὺς ἀξιωματικούς τοῦ οἰκονομικοῦ κλάδου.

— Πρὸς τὸν δῆμαρχον κ. Μερκούρη κύριος τις ἀντιπρόσωπος μεγάλῃς Ἀμερικανικῆς ἐταιρείας ἐνεχείρισε ἀναφορὰν, δι' ἧς γνωρίζει, ὅτι ἡ ἐταιρεία αὕτη δύναται ν' ἀναλάβῃ τὸ κατὰ βρεγμὰ τῶν ὁδῶν διὰ μιᾶς ὀρυκτῆς ἐλαιώδους οὐσίας ἀντὶ 7 λεπτῶν κατὰ τετραγωνικὸν μέτρον. Τὸ κατὰ βρεγμὰ τοῦτο θὰ γίνεταί κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τρεῖς φορὰς, κατὰ δὲ τὰ ἐπόμενα ἅπασι. Ἡ αὕτη ἐταιρεία κάμνει ἤδη ἐν Ρώμῃ δοκιμὰς τοῦ κατὰ βρεγμᾶτος τούτου, τὸ ὅποσον ἐν Κωνσταντίνῃ ἐθεωρήθη εὐεργετικώτατον.

ΙΣΤΟΡΙΗΜΑΤΑ!

(Ἰδε συνέχεις εἰς τὸ προηγούμενον)

Κατὰ τὸ ἑσπέρας ἐφθάσαμεν εἰς θέσιν ἡ χωρίον Ρήγανη λέγω θέσιν, διότι, ἂν καὶ ἐμείναμεν ὅλην τὴν νύκτα εἰς τὸ μέρος αὐτό, δὲν ἐνθυμούμεθα νὰ εἶδωμεν οὔτε κτίρια οὔτε ἀνθρώπους. Τὸ πρῶτον ἐξυπνήσαντες δὲν ἐβραδύναμεν νὰ κινήσωμεν συμπορευόμενοι μετὰ τῆς οἰκογενεῖας Ζωσιμάδων (ἄνεψιαι) καὶ ἐτέρας βυρσοδέψου τινὸς Κολομβότα Ἰωαννίτου, πλουσίου ἀνθρώπου, ὃν ἡ ἐκπαιδεία τῶν Κλαρουντῶν ἔφερον εἰς πενίαν. Αὐτὸς πρῶτος ὥπλισε τοὺς ἐργάτας τοῦ, οἱ ὅποιοι δὲν ἦσαν ὀλίγοι, καὶ τοὺς συντεχνίτας τοῦ, ὅσοι τὸν εἶχον παρακολουθήσει εἰς τὴν εἰρημένην κωμόπολιν, καὶ οἱ ὁπαδοὶ αὐτοῦ ἀρχηγοῦντος ὕψωσαν πρῶτοι τὴν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας. Ἡ παρακλίμενος γειτονεῖα τῶν Ἰωαννίνων, ὅπου ὑπῆρχον τὰ βυρσοδέψα, ὀνομάζεται Λειβαδιώτη· παρακλείεται ἐπίσης ἐτέρα γειτονεῖα ὀμοία Σκράβα καλουμένη, ἀντιμέτωπον τὸ φρούριον ἔχουσαι καὶ χωρίζουσαι διὰ χάνδακος λιμνάζοντο καὶ αὐτοῦ. Ἦναγκάσθη ὁ ἀρχηγὸς τῶν Κολομβότα ν' ἀποχωρισθῇ τοὺς συντρόφους τοῦ, διότι εἶχε γυναικὰ καὶ δύο μικρὰς κόρας· ἡσπάζθη τοὺς συντρόφους, τοὺς ἔδωκε τὰ ὄπλα, καὶ αὐτοὶ ἀπῆλθον εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Μάρκου Βότσκρη, καὶ οὕτως οἱ βυρσοδέψαι ἐγένοντο πολεμιστᾶι, καὶ ἐξ αὐτῶν οἱ περισσότεροι ἐχάθησαν εἰς Μεσολόγγιον, ὅπου τῆς Ἡπείρου τὰ παλληκάρια εἶχον συσσωρευθῇ, ἃς μνημονεύσωμεν κατ' ἐξίρεσιν δύο ὀνομάτων παλληκάρων (ἡρώων) τοῦ πετροπολέμου, τοῦ ἐκαστοῦ ἀνεομένου τῷ καιρῷ ἐκείνῳ κατὰ τῶν Τούρκων, τοῦ Χαρχακλέντζη, ὅπως πληροφορηθῇ ὁ κόσμος ὅτι ἐν Ἰωαννίνοις οὐδέποτε ἔλειπεν ἡ ἀνδρεία· πλὴν ὑπάρχει καὶ γῶρα, ἡ ἐσθέστη εἰς τὰ στήθη ἡ φλόξ τῆς ἐκδικήσεως κατὰ τῶν πειζόντων τοὺς λαοὺς; Ἐγραψα τῶν ὁδῶν κατ' ἡν ὥραν τὰ ζῶα ἀνεπαύοντο ἐπὶ τοῦ τόπου, ὅπου εὐτυχῶς τὸ ἰδικόν μου με ἐπλητίκασεν εἰς τὴν θύραν ἀρχαιοτάτου φρουρίου τὸ πάλαι ὀνομαζομένου Στράτου, κατ' ὅσον ἔμαθον ἀπὸ τῆς ἀναγνώσεως μετὰ ταῦτα, σήμερον δὲ Λεπενούς, τῆς κατὰστάσεως καὶ τῶρα ὀνομαστικῆς διὰ τὴν στρατοπέδουσιν πρὸς ἐκγύμνασιν στρατοῦ πρὸς πόλεμον ἐτοιμαζομένου, ἀλλὰ τότε χρησιμεύσεως τῆς θέσεως αὐτῆς εἰς ἀνάπαυσιν καὶ συγκέντρωσιν φυγάδων ἐπαναστατῶν τῆς Ἡπείρου.

Ἀπὸ ἐφθάσεν ὀλόκληρος ἡ συνοδία ἐπὶ τῆς θέσεως αὐτῆς, ἵππευσαν ὅσοι εἶχον κατὰ ἡ ἀπὸ τὰ ἄλογά των, γυναῖκες καὶ παιδιὰ, καὶ ἀμέσως ἤρχισαν νὰ διακρίνουν τὸν ποταμόν, ὁδηγουμένους τῶν ζώων ἀπὸ τοὺς ἀγωγιάτας

Προκειμένου ἀπὸ αὐτοῦ νὰ ἀπουσιάσῃ ἐξ Ἀθηνῶν ὁ συντάκτης τῆς «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου» κ. Γ. Παπαρῆς θὰ γίνῃ, ὡς κατ' ἔτος, ἡ συνθήκη διακοπῆς τοῦ φύλλου. Παρακαλοῦνται ἐκεῖνοι τῶν συνδρομητῶν οἵτινες καθυστεροῦσι τὴν συνδρομὴν των ὅπως κανονίσωσι ταύτην ἐν τῷ μεταξύ τούτῳ χρόνῳ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν ὅτι οὕτω διευκολύνουσι τὴν εἰς τὸ μέλλον πορείαν τοῦ φύλλου. Δι' ἐκεῖνους οἵτινες θὰ ἐξακολουθήσωσιν ἀδιαφοροῦντες θὰ φανῶμεν πολὺ ἀυστηροί. Οἱ θέλοντες νὰ ἀλληλογραφῶσι μεθ' ἡμῶν θὰ ἐξακολουθήσωσιν νὰ ἀπευθύνωνται ὡς καὶ πάντοτε τὰς ἐπιστολάς των εἰς Ἀθήνας.

— Διατρίψας ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ἐνταῦθα ὁ ἐν Λεβαδίᾳ ἔμπορος κ. Κων. Ζαμάνης ἀνεχώρησε χθὲς, προμηθευθεὶς διάφορα ἐμπορεύματα ἐκ τῶν Ἀγορῶν Ἀθηνῶν Πειραιῶς διὰ τὰ ἐκεῖ Καταστήματά του.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἀρσῆς ὁ κ. Ἀνδρ. Τριανταφύλλου διευθυντὴς τοῦ ἐν τῇ Πλατείᾳ Καφενείου καὶ Ζαχαροπλαστείου, ἐκ Λαμίας ὁ κ. Κωνστ. Γιώτης τυρέμπορος ἐκ Προσγῶλης τῆς Ἡπείρου.

— Ἀνεχώρησε διὰ Λεβαδίαν ὁ κ. Κων. Μπαζίος.

— Ἀφίκετο ἐκ Μερίτης ὁ λαμπρὸς καὶ εὐέλπιδος κ. Δημήτριος Μπίτζιος διευθυντὴς τῶν αὐτῶν Καταστημάτων τοῦ κ. Ἰω. Σκληριανώτου, καὶ ἀνεχώρησε εἰς τὴν ἰδιαιτέραν αὐτοῦ πατρίδα Συρράκον ὅπου θὰ διαμείνῃ ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας.

— Οἱ κ. κ. Ἀδελφοὶ Κολλιῶν Ἡπειρώται κατήρτισαν ἐν Τήνῳ τέλειον φωτογραφεῖον καὶ ἐσώδιασαν αὐτὸ με ἅπαντα τὰ μηχανήματα, καὶ τὸ ἐπλώτισαν

Βαλτινούς, ἐμπείρους τῶν πόρων τῶν διχορρέων κλάδων τοῦ ποταμοῦ Ἀσπρου (Ἀχελώου). Οἱ δύο ἄνδρες τῶν οἰκογενειῶν μας ἐνοπλοὶ περηκολούθουν τὸ ἱππάριον, προσέχοντες μὴ παρασύρουν αὐτὸ τὰς ρεύματα τοῦ ποταμοῦ ἐπρόσεχον ὅμως νὰ μὴ ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τὰς οὐράς τῶν Βαλτινῶν ζώων. Ὁ Κολομβότας, στερούμενος χρημάτων, δὲν ἠδύνατο ν' ἀγοράσῃ ζῶον διὰ τὴν οἰκογενεῖάν του· πεζὸς αὐτὸς, πεζὴ ἡ σύζυγός του ἔφερον ἐπὶ ὤμων τὰ κοράσια των, ἀλλὰ πῶς ἔμελλον νὰ περάσουν τὸν ποταμόν; Βεβαίως ἡ συνοδία δὲν θὰ ἄφινεν αὐτοὺς ἄνευ βοηθείας· ἤθελε κακορθῶσαι νὰ πείσῃ τοὺς ἀγωγιάτας, ὅπως ἐν τῶν ζώων των ἐπιστρέφον σηκώσῃ καὶ μεταφέρῃ τὴν γυναικὰ καὶ τὰ δύο κοράσια, καὶ οὕτω ὁδηγούμενα ἀπὸ τὸν ἀγωγιάτην, παρακολουθοῦντος τοῦ Κολομβότα, περάσωσι τὸν ποταμόν. Οὕτω κατωρθώθη καὶ τῶν ὑπηρετιῶν μας ἡ μεταφορά, αἱ ὁποῖαι καὶ αὐταὶ μετὰ τῆς οἰκογενεῖας τοῦ Κολομβότα ἐμεινον εἰς τὰς ὄχθας περιμένονσαι. Ὁ τολμηρὸς ὅμως καὶ ἀνδρεῖος αὐτὸς ἄνθρωπος, βλέπων ὅτι θὰ περάσῃ πολλὴ ὥρα, λέγει εἰς τὴν σύζυγόν του, «ἔλα ἀνάβῃ εἰς τὴν ράχιν μου» σκύπτει καὶ λαμβάνει εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ τὰ κοράσια. Προτοῦ ὅμως προχωρήσῃ εἰς τὸ ἔργον τοῦ, ἐξέβλε τὴν φουστάνελαν τοῦ, τὴν ὁποίαν ἡ σύζυγός του κρατοῦσα ἐροίφεν ἐπὶ τῶν ὤμων της. καλεῖται τὰ μάτια, λέγει εἰς τὴν σύζυγόν του καὶ τὰ μικρὰ κοράσια τοῦ, καὶ ἐμβαίνει εἰς τὸν ποταμόν. Ἦτο βεβαίως ἀπελπισία καὶ αὐτοῦ καὶ τῆς συζύγου τοῦ ἂν πνιγῶμεν, σωζόμεθα (οὕτως ἐσκέπτοντο), ἀπὸ καταφρόνησιν καὶ πείναν· ἀλλὰ τὸν ἥρωα αὐτὸν δὲν τὸν παρέσυρον τὰ ρεύματα· ἐξῆλθεν εἰς τὸ πρῶτον νησίδιον, καὶ χωρὶς προσῶς ν' ἀναπαυθῇ ἐπέρασεν εἰς τὴν ἀντιπέραν ὄχθην προτοῦ φθάσωσιν ὅλα τὰ ζῶα. Πάλιν ἦτο ἀνάγκη μικρὰς ἀναπύσεως. καὶ μέχρις ὅτου ὑπάγουν νὰ φέρουν καὶ τὰς ὑπηρετρίκας τὰ ζῶα, ἐμείναμεν ὅχι ὀλίγην ὥραν ἀναπαυόμενοι μετὰ τὰ ζῶα βῆσαντα.

Ἡ θέσις, εἰς ἣν ἐμενόμεν, δὲν ἦν ἔνδοξον ἔχεν ὄνομα, διότι δὲν ἦκουσα. Ἐνθυμούμαι ὅτι εἰς αὐτὴν δὲν ἐμείναμεν πολλὰ ὥρας· ἐκινήσαμεν, καὶ μετὰ ὀλίγας ὥρας ἐσταθμεύσαμεν εἰς μέσος σὺνδεδρον ἐκ μηλεῶν ἡμῶν, φρουρῶν ἄλλοις κερπύροις· ἐφάνιντο ὡς νὰ ἦσαν περιβόλια ἐγκαταλειμμένα. Κατ' ὅσον ἐνθυμούμαι, τὸ μέρος αὐτὸ ἦτο πλησίον τοῦ Βραχωρίου, εἰς τὸ ὅποσον δὲν ἀπεφάσισαν αἱ γυναῖκες νὰ εἰσέλθουν, διότι ἐτελεῖτο αἵματηρὰ θυσία ἀνθρωπίνῃ, σφαγνέτων τῶν Τούρκων. Βδελυρὰ ἡ πράξις· οἱ λαοὶ ὅμως ὅταν τυραννίζονται, ἐκεῖ κατὰ τὸν. Ἄνευ τοιούτων θυσιῶν τίποτε δὲν κατορθοῦται ὑπὲρ ἐλευθερίας· ἄνευ θυσιῶν περυσίας καὶ σωματικῆς ἡ ἐλευθερία δὲν ἀποκτάται· οἱ λαοὶ μένουσιν δούλοι, ὅσοι ἀπαθείς δὲν

διὰ φωτογραφίαν τῶν ἀξιοθαύματων τοπίων καὶ ἀντικειμένων τῆς νήσου. Κατήρτισαν τέλειον συλλογὴν φωτογραφιῶν τῆς πόλεως Τήνου, τοῦ ναοῦ τῆς Ευαγγελιστρίας, τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνης κατὰ ὅσοι δὲν δύναται νὰ μεταβῶσι προσωπικῶς ἃς γράφωσι πρὸς αὐτοὺς καὶ θὰ λαμβάνωσιν ἀμέσως τὰς παραγγέλίας των.

— Ἀφίκετο ἐκ Τ. Σεβερίνου ὁ κ. Πανταζῆς Χ. Πανταζόπουλος καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Κλιονιάσις.

— Μετὰ λύτης ἀναγγέλλομεν ὅτι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐτελεύτησε τὴν 22 Ἰουλίου νεωτάνη μνημομένη δασποινὴς Εὐφροσύνη Μάρκου υ. θυγάτηρ τοῦ ἀπὸ Μεντζιτιῆ σεβαστοῦ γέροντος καὶ καλοῦ πατριώτου Πάνου Μάρκου καὶ ἀδελφῆ των ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Δ. Μάρκου δικηγόρου καὶ Γ. Μάρκου ἱατροῦ. Διὰ τὸ ἐπελθόν τοῦτο ἀτύχημα ἀποπέμψαμεν αὐτοῖς τὰ θερμὰ ἡμῶν συλλυπητήρια εὐχόμενοι ὅπως ὁ ὕψιστος ἐπουλόγησιν τὴν ἐν τῇ καρδίᾳ των διανοηθεῖσαν πληγὴν.

— Εἰς τὴν φιλεκαπιδευτικὴν ἀδελφότητα Κρητουνίστης ἀπέστειλεν ὁ ἐν Καφρ-Ζιάτ ἐμπορεύμενος κ. Παντελῆς Δ. Λάμπας φρ. χρ. 100 καὶ ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ φρ. 50. Ὁ κ. Β. Λέντζος καὶ ἅπαντες οἱ λοιποὶ συμπατριῶται συγχάριστον αὐτοὺς διὰ τὴν πατριωτικὴν των ταύτην προῆξιν ἣν εὐχονται νὰ μιμηθῶσι καὶ ἄλλοι.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Εὐρώπην μετὰ τῆς κυρίας τοῦ ὁ ἱατρός κ. Νικολ. Γ. Φίλης.

MIX. ΚΟΥΜΑΣ διηγήσεις ἐκ Ζήτης τῆς Ἡπείρου ὁδὸς Ζωσιόχου Πηγῆς αριθ. 4.

αἰσθάνονται τὸν πιέζοντα αὐτοὺς ζυγόν. Εἰς λαοὺς κινουμένους εἰς ἀποτίναξιν τοῦ ζυγοῦ των ἐλευθεροὶ ἄλλοι λαοὶ προσέρχονται εἰς βοήθειαν. Ἡ Εὐρώπη ἐκινήθη τότε, ὅτε εἶδε τοὺς Ἕλληνας ἐπιμένοντας εἰς τὸν πόλεμον ἐσχάτως δὲ τὰ προηγουμένα τῆς Θεσσαλίας καὶ Ἡπείρου συμβάντα ἡλεούερασιν πάλιν Ἕλληνας τινάς. Ὅταν, ὦ πατριῶται Ἰωαννῖται καὶ λοιποὶ Ἡπειρώται, λατρεῖτε τὴν ἐλευθερίαν καὶ οὐχὶ τὸ εἶδωλον τῆς δουλείας, ὑποκύπτοντες εἰς τὴν μαστίγα των τυράννων, θὰ τύχητε τῆς ἀπαλλαγῆς των δεινῶν σας.

(Ἀνθρώπους δὲν εἶδωμεν εἰς τὸ μέρος αὐτό, οὔτε ἐνθυμούμεθα νὰ ἐγείνῃ προμήθειά τις τροφῶν εἰς τὸν τόπον αὐτόν· ἐκοιμήθημεν ἐκεῖ καὶ ἀπὸ πρωίας σηκωθέντες ἐβαδίζομεν. Μοῦ ἔκαμεν ἐντύπωσιν τὸ σινδεδρον τῆς ὁδοῦ ἐν μέρει, καὶ ἤκουον ὅτι τὸ μέρος αὐτὸ ἦσαν τὰ γεφύρια τοῦ Ἀλάμπη. Ἐκαμν λοιπὸν καὶ οἱ Τούρκοι ἔργα ἀξιοθαύμαστα· ἐπὶ ἐλώδους ἐδάφους πολυχρόνια παρόμοια ἔργα εἶναι πραγματικῶς ἀξιοθαύμαστα. Εἶθε νὰ αἰωνισθῶσι καὶ τὰ σημερινὰ ἔργα, προερχόντων τόσων καὶ τόσων μηχανικῶν ἐπιστημόνων. Ὁ Τούρκος βεβαίως δὲν εἶχε παρὰ ἓνα ἀγράμματον πρωτομάστορα εἰς τὴν ἐπιστάσιν τοῦ ἔργου. Δὲν ἐνθυμούμαι πόσας ὥρας ἐβαδίσκαμεν μέχρι χωρίου τινὸς ἔχοντος δεξαμενὴν (λουτσιν), περιτοιχισμένην καὶ ἀνοικτὴν μόνον ἀπὸ τὸ μέρος, ὅθεν ἐξήρχοντο τὰ ὕδατα· μοι λέγουσιν ὅτι τὸ χωρίον αὐτὸ εἶναι ἡ Σταμνά.

Ἐσταθμεύσαμεν εἰς τὰ περίξ τοῦ χωρίου αὐτοῦ, μηδενὸς φανέντος κατοικοῦ ἀνδρός ἢ γυναικὸς πρὸς παραγορίαν ἀνθρώπων παθόντων. Κατὰ τὰς ὥρας τῆς αὐτοῦ διαμονῆς μας ἡμεῖς τὰ παιδιὰ δὲν ἐχάσαμεν τὸν καιρὸν μας· ἐγὼ μνόθημεν καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ ὕδωρ ἵνα λουσθῶμεν. Ἡ δεξαμενὴ αὕτη βάθος μέγα δὲν εἶχε, ὅστε δὲν ὑπῆρχε φόβος νὰ πνιγῶμεν, διότι ἡμεῖς ἀδελφεὶς ὅλως κολυμβήματος.

Ἐπειδὴ δὲν εὗρομεν, φαίνεται, κατάλληλον ὑποδοχὴν εἰς τὸ χωρίον αὐτὸ καὶ προμήθειαν τινὰ πρὸς τροφήν μας, ἀπεφάσισεν νὰ ὑπάγωμεν πλέον ἐμπρός· διὰ σηκωθέντες πάλιν ἤρχισαμεν νὰ ὀδεύωμεν, μέχρις ὅτου ἐφθάσαμεν εἰς τὸ Κουονέρι τοῦ Ἀττωλικοῦ (ἀντικρὺ τοῦ Ἀνατολικοῦ), ὅπου διενευκτερεύσαμεν, καὶ ὅπου βεβαίως θὰ εἶχεν εὐρεθῇ τῶν πρὸς προμήθειαν τροφῆς ἀπὸ τὸ Ἀνατολικόν. Τί ἐφάγομεν δὲν ἐνθυμούμαι· ἐπειδὴ δὲ ἀργὰ ἐφθάσαμεν καὶ πολὺ πρὶν ἐσηκώθημεν, τὰ περίξ δὲν ἐνετυπώθησαν εἰς τὴν μνήμην μου, διὰ νὰ περιγράψω κάπως καὶ τὸν σταθμόν μας αὐτόν.

(ἀκολουθεῖ)